

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

DUBEN 2003

ČÍSLO 16/ROČNÍK XIV

5,90 Kč

Zrekonstruované metro

Při katastrofálních povodních minulého roku byla mimo jiné zničena převážná část pražského metra, které je pro Prahu velice důležitým dopravním prostředkem. Nechci zde rozpoutávat úvahy nad tím, či je to nebo není vina, jisté je jen to, že rozhodně není postaveno tak, jak by mělo být a jak všem bylo tvrzeno.

Okolo prací se seběhla spousta událostí, z nichž asi nejznámější je kradení měděných kabelů, které se ztrácely téměř po tunách. Rekonstrukce již značně pokročily a navenek se zdá, že se blíží k samotnému závěru, tudíž je již metro v plném provozu vyjma čtyř stanic na trase B. Věřte, že je to krásný pohled na všechno to nové vybavení. Tedy alespoň donedávna byl. Hned po několika prvních hodinách obnoveného provozu se začaly na nových lavičkách, zdech, eskalátorech apod. objevovat výtvary naprosto tupých ubožáků bez kousku inteligence, kterou na rozdíl od nic oplývá i baterie zavrtaná v zahňvajících zbytcích mršiny tlející pod příkrovem noci poblíž odpadní stoky, kteří si soustavně fíkají "sprejeři". Všude je teď místo krásně čistých zdí vidět jeden klikyhák za druhým. Vždy, když využívám tohoto dopravního prostředku (a nejen jeho), si přeji potkat někoho píšícího na zeď, sedadla, lavičky atd. Rázně bych mu ukázal svoje "sympatie" k němu.

Nejhůřší ovšem je, že tato zřdnost je vidět všude a to i na památkách. Proto mi připadá důležité upozornit na tento problém, aby se snad někdo náhodou nestal příliš tolerantním. Je naopak třeba rádných a tvrdých trestů pro tuto feákovou lůzu. Minimální šestí měsíční práce v kamenolomu, jak již prohlásil pan Sládek, by jim určitě prospěla a všem těm zdem, vlakům, tunelům, ... také.

Jan Halada

Čemu jsme se zasmáli aneb Prokrustovo lože

Evropská unie je u nás propagátory představována jako země zaslíbená. Proto jsou úmyslně zamlčovány skutečnosti, které by tento malebný obrázek mohly nějakým způsobem pošramotit. Jednou z takových skutečností je i fakt, že každodenní život v EU je ovlivňován obrovským byrokratickým molochem. Bruselští (resp. evropská) úředníci se čini, seč mohou, aby svůj chléb ve zdejší nepojídali zadarmo, a tak mimo jiné přijímají ročně tisíce až desetitisíce různých rozhodnutí, kterými se pokoušejí zglajchšalovat výrobky vyráběné v Evropských společenstvích včetně koňaku, tužek či fotbalových míčů. Posledním „vynálezem“ těchto eurobyrokratů je tzv. evropské normalizované lože, tedy postel odpovídající svými rozměry typickému Evropanovi. Ale kdo je typickým Evropanem? Vždy jinak je stavěn kupříkladu Jihoevropan a jinak Seveřan. Eurobyrokraté si však i s takovou zapeklitou otázkou hravě poradili. Prostě vzali průměrnou velikost občana každého členského státu EU, a pomocí těchto čísel vypočetli průměrnou výšku i šířku občana EU a podle toho musejí být od nynějška standardizovány všechny postele vyrobené v EU. Jak jednoduché. Problémem je ale skutečnost, že rozměry průměrného Evropana neodpovídají velikosti ani jednoho z národů Unie. Např. Portugalci se v těchto „evropských“ postelích doslova „ztrácejí“. Nejhorší jsou na tom ovšem Nizozemci. Průměrný Holanďan je totiž vysoký 180 cm, Holanďanka 167 cm. Pouze 20% populace této země tulipánů se do eurobyrokraty vypočítaných postelí vejde. Ostatní mají tu smůlu, že jako občané EU musejí spát v postelích „pro trpaslíky“ anebo kupovat zboží z dovozu ze států nalezajících se za schengenskou železnou oponou. Zpráva o standardizaci evropských „postelových“ norem je v současnosti velmi povzbudivou pro český průmysl konečně se na západních trzích alespoň s jedním produktem prosadíme. Ale běda, až se staneme členským státem EU, současní Češi totiž mezi trpaslíky rozhodně nepatří. Existuje jediná obrana, staňme se při referendu o vstupu do EU všichni Théseem a vyřešíme otázku unijního Prokrusta jako tento bájný řecký hrdina.

PSK

foto: internet

To je ..., to je ...

Působení moci

Snad nejzřetelněji jsou ty změny v chování a vystupování patrné u členů naší současné vlády. Ne snad, že by vlády předešlé byly v tom ohledu o mnoho jiné, jen jejich projevy se navenek nebyly tak "otevřené"

Kdo absolvoval vojenskou službu v té nejzákladnější podobě tj. bez jakýchkoliv osobních úlev a výjimek ten dospěl z jisté poznání, že sechování přemnohých jedinců po pověření k velení velice zásadně mění. Takto získaná moc nad ostatními, třeba byla svým rozsahem i nepatrná, způsobí změny v jejich projevu až nečekaně zásadní, a to bez ohledu na obor a úroveň vzdělání, sociální původ nebo společenské zařazení v civilu.

Zkušenost s tímto jevem jsem získal v padesátých letech minulého století, tedy v době, kdy s "vojnou" nebyly žádné žerty. Nevím jak je to dnes (v době podivné "demokracie", jmenem níž byly zrušeny i ranní rozcvičky), leč domnívám se, že se toho v povahách lidí zase až tak mnoho nezměnilo.

Při sledování chování našich současných mocných jako bych se vrátil do oněch svých mladých let, kdy jsem mnohdy žasnul nad pronikavostí změn v chování těch, o nichž jsem si myslel, že je dostatečně znám. Snad nejzřetelněji jsou ty změny v chování a vystupování patrné u členů naší současné vlády. Ne snad, že

by vlády předešlé byly v tom ohledu o mnoho jiné, jen jejich projevy se navenek nebyly tak "otevřené". Snad proto, že cítí podporu NATO, kterou si zajíší ují (jak se domnívají) bezbřehou podlézavostí, snad v očekávání své ochrany před nespokojeností občanů, od orgánů EU a nesnaží se v mnoha případech ani zakrývat svou až příliš značnou osobní hmotnou i kariéru zinteresanost na důsledcích svých rozhodnutí, znamenajících ale pro řa-

dové občany téměř vždy zhoršení stavu ve všech směrech.

V současné situaci, kdy hrozí světu válka USA proti Iráku, se výrazně projevuje ministr "českého válečnictví" Tvrdík. V letech padesátých a šedesátých jsem znal dost všelijakých "kafralů" štítících se užitečnou prací, projevujících se obdobným způsobem při tažení za kariérou. Asi nebudu daleko od pravdy, když si myslím, že v letech osmdesátých nebyl ani on jiný. Jak jinak než demonstrováním nebo předstíráním komunistické uvědomělosti by totiž mohl v té době "odstartovat" na dráze důstojníka ve svazku Varšavské smlouvy? Dnes mu pocit důležitosti a moci zatemňuje úsudek do té míry, že pronáší soudy a výroky na úrovni chovance psychiatrické léčebny.

Rovněž ministr zahraničí Svoboda "rostl na duchu od funkce k funkci" až do dnešního stavu, ve kterém už není schopen rozlišovat mezi skutečností a svým přáním. Z kdysi poněkud trapného "Budulinka" s načesanou vlnou ve vlasech, vzbuzujícího spíše než co jiného, rozpaky ("za komunistů" byl státním notářem, což u tak zásadního nepřítele komunismu je záhadou), se udělením moci stal nyní "státník" hýřící na domácí scéně sebevědomím a rozhodností nepřipouštějící jiné názory, zatímco při jednání v zahraničí je ochoten zaplatit naši zem za "fajfku tabáku". Za povšimnutí pak stojí jeho chápání demokracie, které má při svých poněkud zašmodrchaných projevech plná ústa.

Příkladem, jak dovede zacvičit pocit důležitosti s psychikou filozofa, může být premiér Špidla. (Tam dokonce politická sláva poznamenala i soudnost jeho ženy, která si v důsledku toho zahrála na manekýnku). Kdysi na samém začátku jeho "zviditelňování" jsem k charakterizování mého dojmu z něho použil haškovské: "Ani prase, ani myš". Dnes mám poněkud vyhra-

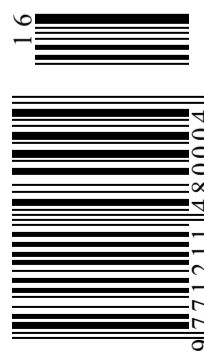
něnější názor. Protože by mohl být žalovatelný, raději jej nevyslovím. Mám za to, že duševně normální občane ani žádnou nápravu nepotřebují.

I u ostatních ministrů (je jich po každých volbách vždy o několik více) je možné pozorovat výrazné změny oproti uvedení do funkce. Míra jejich arogance a ničím nepodložené domýšlivosti přesahuje všechno, co jsme měli dosud možnost zažít. Z celkem nenápadného ministra financí v minulé vládě, Rusnoka, se stal "vševěd", přesvědčený o svých mimořádných schopnostech řídit kterýkoliv resort. Současný ministr Sobotka je důstojnost sama, zatímco stále se usmívající ministr Škromach předstírá péči o sociální spravedlnost, ve které se ale většinou národa žije stále bíději. Ministr P.Š.Dostál (Š = šála) je v křesle kultury starým mazákem, rovněž tak i "šedá eminence" S.Gross ve vskutku silovém ministerstvu vnitra. Další ministři, nebýt občas nějakého toho "průšvihů" v jejich resortu nebo jich samých, jako by ani nebyli. Mezi těmi, jejichž práce z většiny zůstává zahalena tajemstvím, září poněkud exotická figura jménem Mareš.

Ozdobami kabinetu jsou také dvě ženy. Mohlo by se zdát, že se ve zdravotnictví a školství už nedá po třináctiletém "vylepšování" nic víc zkazit. Omyl! Každý nový vládní činitel touží po sobě zanechat "stopu", takže i v těchto dvou už rádně "za apaných" resortech jich dozajista ještě pár přibude.

I když často "k smíchu", rozhodně není nijak veselý pohled na ty důležité se tvářící představitele státu. Skutečnost, že "právě takovi" jsou vybráni k tomu, aby rozhodující měrou ovlivňovali dění v naší zemi a úroveň života obyvatel, svědčí především o naprostém selhání úsudku občanů při volbách!

Josef Koříněk

Anton Szanya - Úloha katolické církve v epoše fašismu

Autor je historik, povolání vzdělávání dospělých při Vysoké lidové škole, je autorem četných vzdělávacích článků a publikací, aktuálních dějin a politiky, v roce 1995 vyznamenán Velkým záslužným odznakem Svazu rakouských Vysokých lidových škol "Zazásluhy".

MF DNES 26.2.2003 -Kampaň pro EU odstartují faráři. Agitace pro EU v kostelích. Po věčících přijdou na řadu zemědělci, podnikatelé čispotřebitelé.

Když se v VI. století stalo křesťanství oficiálním náboženstvím římské říše a později v Evropě všemocnou státní ideologií, dala se římskokatolická církev do nemilosrdného boje o moc nad bytím a myšlením obyvatelstva celého, tehdy známého, světa. V tomto boji se nešťatila užit jakýchkoliv prostředků v souladu s pozdějším jezuitským heslem: "Účel světí prostředky". A tak na dlouhá léta jsou oheň a meč těmi nejužívanějšími prostředky nejen obracení pohanů na katolickou víru, ale i těch, kdož se od této jediné "pravé" víry jakkoliv odchýlili. Jestliže v poslední době od hrubého násilí církev upouští, není to její zásluha, ale je k tomu přinucena vývojem v myšlení lidstva.

Církvi velebný přínos křesťanství světové kultuře je však zastínován nesmírným utrpením, které lidstvu způsobila. Je to nekonečná řada hříchů, které spáchala nejen v průběhu doby, po kterou měla neomezenou moc. Jsou všeobecně známy. Neobstojí ani tvrzení církve a jejích obránců, že to vše již patří minulosti. Pozoruhodná práce dr. Szany ukazuje přesvědčivě, že i v době nedávno minulé se Vatikán nemalou mírou podílel na válečném utrpení lidstva, že mnohým viníkům nelidských zvrstev pomáhal v ukrývání v kláštřích a pak v útěku do bezpečí fašistických států Jižní Ameriky. Tímto svým počínáním se církev sama usvědčila, že všechny prostředky jí byly dobré, pakliže tím rozšíří a upevní svou moc a bohatství. To vidíme i v současnosti u nás. Všechna krásná slova jsou jí jen závojem, za nimiž skrývá mocenské cíle vatikánské politiky. A o tom přináší kniha velmi mnoho informací na základě průkazných dokumentů v ní uveřejněných, které jsou velmi překvapující pro všechny čtenáře pro pamětníky

i všechny ty, jimž tato tematika není známa.

Pomoc německému fašismu poskytl Vatikán tím, že s nacistickou vládou uzavřel konkordát projev důvěry PIA XI v A. Hitlera, kdy oslovil Hitlera německý kardinál Faulhaber takto: "Co staré parlamenty a strany po 60 let nedokázaly, uskutečnila Vaše státnická prozřetelost se světodějným dosahem do 6 měsíců. Z celé duše říkám Bůh zachovej náš národ a našeho říšského kancléře!" Po vstupu nacistických vojsk do Rakouska kardinál zveřejnil provolání. Kněží a věřící musí bezvýhradně podporovat Velkoněmecký stát, Führera, jehož boj proti bolševizmu a za moc, čest a jednotu Německa byl určen prozřetelostí.

Pomoc válečným zločincům při útěku využili z mnohých titů prominenti: Martin Borman, Adolf Eichmann, šéf Gestapa Heinrich Müller, Ante Pavelič současně s ním 500 kněží, Erich Rajakowitsch organizátor deportace Židů v Holandsku, Walter Rauf vynálezce pojízdných plynových komor, jako posledního je třeba jmenovat France Stangla, velitele vyhlazovacího tábora v Treblince a Sobiboru. Tito zločinci mohli utéci před spravedlností pomocí dokladů vydaných buď přímo Vatikánem, nebo dle jeho instrukcí, křesťanské charity, klášterů a kněžského převlečení. Za zhotovování dokumentů pro uprchlíky byl zodpovědný monsignore Montini. Jeho lidé vyhledávali místa pro pasy nových majitelů s oblibou tam, kde veškeré dokumenty byly zničeny válečnými událostmi. To umožňovalo zhotovení libovolných identit a tím zajistili asi 50.000 osobám nový život.

Spojené státy si během války získaly vyhraněný anti-fašistický "nářez", musely dbát na veřejné mínění a proto naléhaly na Vatikán, aby zastavil tuto činnost.

Četba tohoto stostránkového spiskového dokumentu a činy vysokého kléru již od VI. století vzbuzuje hrůzu a zděšení tomu, kdo s těmito skutečnostmi nebyl předtím seznámen.

Jak je vidno, i v současné době se tato církev přimkla k mocným agitacím pro vstup do EU značí, že se po státech různých peripetií opět začlenila do "nové kapitalistické" společnosti, která jí zajistí tolika kotrmelci zasloužený podíl na moci. Co

Paradoxy

Význam slova "paradox" je ve slovníku uváděn nejčastěji jako "rozpor" (nebo také jako "vtip"); může být nahrazen i podstatným jménem "protismyslnost". Pro následující úvahu, týkající se zvolení desátého prezidenta v naší zemi druhého v této republice jsem v rozpacích, který výraz je přiléhavější pro vyjádření toho, pro nás dosti nezvyklého průběhu volby. Nezvyklého proto, že byl tentokrát skutečně demokratický.

Paradoxní byly i mé pocity a to z toho důvodu, že jsem nakonec s ulehčením uvítal zvolení Václava Klause (i když bych jej raději viděl za mřížemi), nebo pouhé pomyšlení na to, že by se čelným reprezentantem ČR mohl stát člen dalšího rodu kolaborujícího s nacistickými katany a uchvatiteli našich zemí v letech 39 až 45 minulého století, mne naplňovalo děsem. Docela chápu, že podobnými pocity byli naplněni i parlamentní zástupci KSČM a někteří slušnější z ČSSD, takže nakonec zvolili ze dvou špatných možností tu méně špatnou. Konečně proč nedat panu Klausovi možnost, aby alespoň trochu (on by řekl kousínky) napravil to, co pokazil na počátku devadesátých let; nebo aby "byl u toho" a "na ráně", až se to všechno "sesype".

Poctivě je však třeba přiznat, že ve stávající situaci nebylo příliš prostoru pro uplatnění jiné alternativy, neboť ODS nepřipouštěla jinou možnost, vládní koalice byla jako vždy neupřímná (jak také jinak přitom slože-

ni) a s komunisty, a by nabídli kohokoliv, by se nikdo ani neodvážil jednat (viditelně).

A tak máme nového prezidenta. Bude-li se opravdu chovat tak, jak naznačil ve svých povolebních vystoupeních, můžeme být (v rámci možností) spokojeni. Jeho ego, mnohokrát v minulosti nepříznivě kritizované, mu možná tentokrát nedovolí, aby se od svých čerstvě proklamovaných zásad příliš odchýlil. Stal by se tak nejen vítězem nad svými soupeři, ale i nad sebou samým.

V situaci, ve které se nyní nachází naše malá vlast (v kontextu stavu evropského i světového dění), záleží velice na osobních postojích čelných představitelů státu. Těch podobnějších se "Bruselu", ale zejména USA, je ve vládě plno. Ti umí "sebevědomě", razantně a nekompromisně vystupovat pouze vůči občanům ČR (vyjma etnických "minorit" a velkopodvodníků). A skutečnost, že právě jimi je Václav Klaus vyřadován pro svá přímá a nepodlézavá vystoupení v zahraničí za "destabilizující element", je pro něho vlastně doporučením pro zastupování naší široké veřejnosti.

Václav Havel u národa propadl. Řečí o jeho nenahraditelnosti a oblíbenosti jsou právě jen a jen řečmi. Kéž je tomu v případě Václava Klause jinak.

Josef Kořínek

Americkým farmářům vládnou koncerny

Farmáři, potomci amerických pionýrů byli kdysi páteří Ameriky a Spojených států zvláště. Oni vybojovali americký Západ, oni krváceli pro svobodu ve válce za nezávislost i ve válce Severu proti Jihu. Dokud oni byli páteří USA, do té doby se dalo mluvit o zemi svobody. Dnes však postupně ztrácí svůj vliv a stávají se pouhými zaměstnanci velkých koncernů.

Zemědělské podnikání ve Spojených státech ovládá v posledních letech stále výrazněji jen několik mamutích firem, jimž jsou přitom už samotné USA také těsně.

Příkladem je americká korporace ConAgra Foods, která je předním výrobcem agrochemikálií a osiv v USA, Kanadě, Mexiku, Chile i třeba Velké Británii. Společnost přitom také produkuje vlastní krmiva, na to navazuje chov drůbeže, její zpracování a nakonec prodej smažených kuřat až do domácností. Za loňský fiskální rok, končící v květnu, utržila přes 27,6 miliardy dolarů.

ConAgra Foods se podílí také na zpracování prasat, skotu, ovcí či krůt, své podniky má rovněž v Austrálii, Brazílii a Argentině. Pokud se to vyplatí, nakoupí firma kupříkladu telata v Mexiku, vykrmí je v USA a porazí na jatkách v Kanadě snahou je vždy využít těch nejnižších výrobních nákladů v té které zemi.

Dalšími globálními firmami, jež už dávno opustily hranice USA, jsou např. Monsanto či Cargill.

Obě jsou světovými jedničkami ve svých oborech. Monsanto se zaměřuje na výrobu pesticidů, osiv a vývoj a rozšiřování biotechnologických metod v zemědělství. Loni utržila přes 4,6 miliardy dolarů. Cargill se věnuje obchodu s agrární produkcí a výrobě krmiv.

I tyto světoví lídři v oblasti agrárního průmyslu se

ovšem zase dále spojují ke spolupráci. "Vznikla tak společnost Rennessen. Jejím cílem je zužitkovat hodnoty, vytvořené agrární biotechnologií. Vlastnosti zemědělských plodin se přizpůsobují potřebám krmivářského průmyslu a producentů potravin", vysvětluje Luboš Grepl, ředitel společnosti Monsanto pro Česko a další země střední a východní Evropy.

Renessen je podle něj první globální společností, která spojuje výrobce vstupů do zemědělské výroby, farmáře, zpracovatele krmiv a potravin s nejmodernějšími poznatky zemědělské biotechnologie a se zpracovatelským knowhow.

Nejvýznamnějšími produkty společnosti Rennessen jsou takzvané geneticky modifikované plodiny, zejména kukuřice. Ta třeba dodává krmným dávkám už takové složení nejdůležitějších látek, že k ní chovatelé nemusejí jakodříve přidávat synteticky vyrobené preparáty.

Nejde však jen o výrobu potravin. Jde o charakter světové supervelmoci, která chce upravit celý svět podle svých pravidel a také mu vládnout. Kdo vlastně je šířitelem demokracie a svobody. Národ hrdých pionýrů a farmářů nebo velkých koncernů a jejich majitelů. Je země plná přistěhovačů ještě ovládána národem anebo úřednickou mašinérií, která je plně závislá na velkých firmách. To jsou základní otázky, které by měly zajímat nejen Američany, ale lidi na celém světě. To, co děje v USA by nikoho nemělo nechat lhostejným. Byli jsme obdivovateli Spojených států, jsme jim vděční za mnohé, lze přivítat i Pax Americana, nelze však vítat a přijmout Pax Firma.

S využitím materiálu z HN z 10.3.2003

J.B.

SOUŘEŽ PRO ČTENÁŘE TÝDENÍKU REPUBLIKA

Redakce týdeníku Republika spolu s prodejnou Pafaas v Liberci připravila pro své čtenáře soutěž o zajímavé ceny. Soutěž začíná dnešním dnem a bude probíhat až do konce roku 2003. Každý měsíc (poslední den v měsíci) bude vylosováno vždy pět cen. 1. cena: rádiomagnetofon, 2. cena: stolní elektronický kalendář + budík + kalkulačka + svět. čas, 3. cena: nástěnné hodiny, 4. a 5. cena: mini rádio + stereo sluchátka! A jak se dostane čtenář Republiky do slosování? Stačí když pošle na adresu týdeníku Republika (Masarykova 31, Brno 602 00) finanční příspěvek alespoň 200 Kč (jedná se o klasický příspěvek na činnost RMS a vydávání našeho týdeníku!), jména pěti vylosovaných čtenářů budou každý měsíc zveřejněna v týdeníku Republika a cena zaslána poštou. Na složenku napište svou přesnou adresu. A pokud neuspějete v měsíčním losování, máte další šanci ve velké vánoční soutěži. Ze všech účastníků soutěže, během celého roku se dostává každý do velkého slosování, které proběhne koncem prosince 2003, kde bude hlavní cena dětská akumulátorová motorka v hodnotě 3490 Kč, mini přenosný televizor s rádiem, porcelánová lampa + hodiny na dálkové ovládání a jiné hodnotné ceny. Kolikrát se do soutěže zapojíte, záleží pouze na Vás. Smyslem této soutěže je poděkovat věrným čtenářům, kteří finančně podporují činnost vlastenecké politické strany a vydávání Republiky a zároveň oslovit ty čtenáře, kteří teprve zvažují zda poslat finanční příspěvek. Soutěžící takto pomohou ve vydávání Republiky a zároveň mají šanci vyhrát zajímavou cenu. Republikáni myslí i na budoucnost našeho národa - naše děti, takže i pro ně je určena soutěž „Malujte s Republikou“. Stačí namalovat obrázek na téma vlast, národ, Česká republika, naše příroda atd. a poslat jej na adresu PÁFAAS, Dr. M. Horákové 10/74, 460 06 Liberec 6. Obrázek označte adresou i věkem dítěte. Každý měsíc vyhodnotíme nejlepšího „malíře“, který obdrží cenu: 3 dílnou sadu: mini rádio + sluchátka, digitální hra, hodinky (nebo kalkulačka). Jméno malíře zveřejníme v Republice a cenu zašleme poštou.

Věříme, že tato soutěž zaujme čtenáře týdeníku Republika ve všech věkových kategoriích.

Redakce

Rasismus naruby?

Hodně se toho už napsalo, bohužel zejména v neamerickém tisku, protože Američané jsou na podobné názory neobyčejně háklivý národ, o sebedestruktivní dráze, po níž se Spojené státy americké pomalu, ale jistě šinou. Jednou z příčin je i takzvaný rasismus naruby, který více a více vystrkuje svou oblodnou hlavu a o němž se veřejně snad ani nesmí promluvit.

Nebudu rozebírat všechny výhody, které mají americké rasové menšiny, od stamilionových dotací na nejrozličnější, často naprosto zbytečné programy, jichž se kongresmani nechťejí vzdát, dotace na nákup domu, velké výhody při přijímání na vysoké školy, kde se musí naplnit směrné číslo, i když to bude znamenat odmítnutí kvalifikovaných bělošských uchazečů na úkor zastupců menšin, které pak bude často nutno udržovat na škole značně pracně a podvodně, přes povinné dojíždění, ba spíše nucené svázení bělošských dětí do mizer-ných škol v nebezpečných čtvrtích jen proto, aby se naplnil povinný poměr bělošských a černošských dětí daný procentem populace ve státě, až po existenci výhradně černošských televizních stanic. Zkusit založit výhradně černošskou televizní stanici bych nikomu nedoporučoval, opak je však nejen možný, ale ještě je to oficiálně vítáno, schvalováno a veřejně prohlasováno za mimořádně žádoucí. Na těchto stanicích bilou tvář nevidíte, přesto je procento zastoupení menšin ve

filmech víceméně povinné, což občas vede k tragikomickému násilnému použití černošských herců třeba v Homérově Odyssey či v nějakém filmu ze starého Japonska.

Černá Popelka a princ Asijec

Přesně v takovém duchu nabídla americká televize ve spolupráci s Disneyovým filmovým studiem mimořádný důkaz o tom, jak to vypadá, když se politická korektnost vymkne z kloubů. Tato nová verze známé pohádky o Popelce se totiž rozhodla takzvané zbouřit mýtus a pohádku rasově promíchat. A tak vznikl mišmaš, kde kouzelnou kmotřičku hraje černá zpěvačka Whitney Houstonová, Popelka je také černoška, král je běloch, ale královna černoška, a aby všemu nebyl konec, princ je Asijec. A jestliže ani tohle nestačilo, tak se musel poněkud překročit i děj: Popelka není utlačována zlou macechou, nýbrž pro barvu své kůže. Jako pikantní dovětek může sloužit i to, že ani tohle militantním černošům nestačí, protože prý zmíněná verze je také špatná, nebo princ není černoš. A tak jen čekám, kdy se někdo zblázní natolik, že natočí film, ve kterém bude běloch hrát postavu Martina Luthera Kinga.

Běloch je vrah lidstva

Klasickou ukázkou toho, co se v dnešních USA děje, je případ nedávno soudního procesu z Chicaga. Tam

byli obžalováni dva bělošští policisté z toho, že při zá-sahu na překupníky drog jednoho černocha zmlátili a on údajně na následky útoku za několik dnů zemřel. Oba policisté byli po několika měsících soudním procesem odsouzeni na řadu let do vězení a Chicago oslavovalo spravedlivý soud. V posledních dnech však na povrch vyplul jedno celkem nemilé překvapení ukázalo se, že porota, složená téměř výhradně z černošů, se před závěrečným rozhodováním vině přiváděla do té správné nálady speciálním filmem, podmalovaným uhrančivým hlasem militantního Malcolma X, jehož monolog začínal slovy: "Běloch je největší vrah dějin lidstva." Soud se bude opakovat, protože vyšší instance, ke které se obháje odsouzených policistů celkem očekávaně obrátili, správně usoudila, že čeho je moc, toho je příliš. Bohužel se už nikdo nepozastavuje nad tím, jak podobný film může v dnešních Spojených státech vůbec vzniknout. Copak by mohl vzniknout film zcela opačný, založený např. na nesporném faktu ukazujícím, že více než 30 procent černošské populace mezi 18 a 30 lety je buď ve vězení, ve vyššetřovací vazbě nebo chodí po ulicích na podmínku?!

Body za původ a hodnotu člověka

Běloši toužící v USA po studiu to v některých případech nemají zrovna nejjednodušší. Nemají zde síce komunisty do zrušné dokonalosti vypracovaný systém

bodů zvýhodňujících dělnický původ rodičů, ale jinak na tom nejsou o mnoho lépe. Díky affirmative action, což je vládou nařízené použití směrnych čísel diktujících, kolik černochoů musí být povinně přijato, aby bylo napraveno příkoří učiněné před několika stáletými otroky, získávají kladné body i četné menšiny, jako invalidé, alkoholici či lesbičky.

Korunu tomu dalo nařízení vydané státním ministrem spravedlnosti v Texasu, jež nařizuje školám bodovat přihlášky nejen podle výsledku testu, ale i podle věku, pohlaví, rodinné historie, rasy, rodiště, vojenské služby, vzdálenosti, sociálně ekonomické historie (rodinný původ?) a osobní hodnoty. Zdá se tedy, že pokud bych se narodil jako černá lesbička, mohl bych být klidně bílý jako štoudev a stejně bych v Texasu měl místo na studiích zajištěno. Ohrozit by mě možná mohl tak jedině Einstein, ale ten už našťásti umřel.

Abyste vše bylo ještě horší, stejná situace je i některých zaměstnáních, speciálně v takzvané civilní správě. Zde bodový systém jednoznačně určuje kvótovou sestavu jednotlivých oddělení či úřadů. Obdobně je tomu i při získávání státních grantů, státních zakázek či nízkou-úročných půjček. Přetřeseno z týdeníku Květy číslo 25

Václav Věvička

Nezapomenutelný Jan Masaryk

V lednu tohoto roku proběhla tiskem zpráva, že zemřel poslední svědek smrti Jana Masaryka. Členka tajné služby NKVD uvedla v televizi, že zemřel její kolega, který o sobě tvrdil, že se podílel na vyhození Jana Masaryka z okna. Bohužel už nežije. Celá tato tragická událost je do dnešního dne příliš velkým množstvím záhad a spekulací, o čem se již nikdy nedozvíme pravdu, zda byl Jan Masaryk zavražděn, nebo spáchal sebevraždu. Na základě všech podstatných zpráv a informací si můžeme vytvořit alespoň přibližnou představu, co je a co může být pravda.

ČTK 11. března 1948: "Dne 10. března 1948 v časných ranních hodinách skončil dobrovolně svůj život naplněný prací pro vlast a národ, ministr zahraničních věcí Jan Masaryk. V důsledku své nemoci, v okamžiku nervové poruchy ukončil svůj život skokem z okna svého úředního bytu donádvoří Černínského paláce..."

Denní tisk přinesl obsáhlejší informace z projevu ministra vnitra Václava Noska: "Bylo zjištěno, že v posledních dnech trpěl nespavostí a podle množství nedopalků z cigaret lze usuzovat, že kolem šesté hodiny ranní nastalo u ministra vyvrcholení, prudká deprese, náhlé pominutí smyslů, což vedlo k tomu, že v nekontrolovatelném duševním stavu se odebral do sousední koupelny a vyskočil oknem na nádvoří. Asi za půl hodiny byl nalezen mrtev. Mezi věcmi, které zanechal ve svém pokoji byly i telegramy od bývalých přátel z USA a Anglie, obsahující výtky a zklamání nad jeho vlasteneckým postojem v době vládní krize."

Současné však začaly na veřejnost pronikat další informace, které naopak dosvědčovaly, že šlo o úkladnou vraždu. Svědkové prohlásili, že den před touto událostí i ve večerních hodinách nejevil ministr žádné známky nemoci, ani duševní sklíčenosti, byl naopak pln života a typického optimismu.

Komorník Topinka a Bohumil Příhoda: "Honza byl stejně veselý jako jindy a po večeri se s námi vesele rozloučil."

Poslední, kdo viděl Jana živého byli manželé Lipovi,

kteří u něho byli ten večer na návštěvě. Pan Lipa byl sekční šéf ministerstva a měl být na stejné chodbě jako Masaryk. Byli dobří přátelé, často se navzájem navštěvovali. Toho večera vypiliasi půl lahve whisky a odešli po deváté hodině. Masaryk pak propustil i komorníka Příhodu, že už ho nebude potřebovat.

Další svědectví bylo otištěno až v roce 1968. Pavel Straka, mající tehdy žurnální službu v paláci uvedl, že pozdě v noci uslyšel před budovou nezvyklý ruch motorových vozidel. V té době někdo vypnul telefony, nemohl opustit místnost, protože byla zvenčí uzamčena. Asi do dvou hodin v noci vše zase utichlo, když bylo slyšet odjíždějící auta. Telefony začaly fungovat, dveře byly odemčeny. Ve vrtáníci našel vyděšeného a bledého vrátěného, který mu naznačil, aby se šel podívat na dvůr, že se tam muselo něco stát.

Na nádvoří se honil studený vítr, na dlažbě nádvoří viděl ležet lidské tělo. Leželo na levé kyčli, nohy přikřčené, tváří na kamenné dlažbě. Vzal hlavu do dlaní a poznal Jana Masaryka, podíval se nahoru, okna ministrovy ložnice byla zavřená. Tělo leželo asi 4 metry od stěny.

Manželka dr. Clementise: "V půl páté ráno telefonoval vrátěný z Černínského paláce, že Jan Masaryk skočil z okna. Manžel s ministrem Noskem odjeli hned na místo vozem. Na nočním stole v ložnici Jana ležely dvě knihy, Dobrý voják Švejk a Bible." O štvrtých dopisech nebo telegramech ani slovo. Podle oficiální zprávy Masaryk vyskočil oknem v koupelně, které se nacházelo ve výši 150 cm. Dolní rám okna v ložnici byl ve výši jen 60 cm. Je nelogické, že by Jan při své tělesné kondici použil právě okno v koupelně, pro něho velmi těžko přístupné, pokud by chtěl skutečně spáchat sebevraždu.

Popis ložnice: byla ve velkém nepořádku, na lůžku chyběly podušky, v koupelně bylo okno rozbité a otevřené. (Byly to stopy zápasu?) Žádný dopis na rozloučenou nebyl nalezen, což u sebevrahů je neobvyklé.

Dokončení na straně 4

Chcete pracovat v EU?

Člověk, který neumí prodat své schopnosti doma, bude mít minimální šanci na odpovídající uplatnění v zahraničí

Vstupu České republiky do EU se nemohou dočkat především ti, kdo se těší na otevření trhu práce. Jedni si od členství slibují větší šance na lepší zhodnocení nabytých znalostí, rychlejší kariérní růst nebo společenskou prestiž. Druhá, rovněž velmi početná skupina lidí doufá, že konečně nalezne práci v některém ze současných členských států. První jmenovaní budou s velkou pravděpodobností úspěšní, druzí téměř jistě nikoliv.

Všechny dosavadní mediální kampaně týkající se zaměstnanosti však tento rozdíl nijak nezduřazovaly. Unie byla a je často prezentována jako ráj pro všechny, aniž by bylo jasné řečeno, že každý zájemce o práci na západ od našich hranic musí začít u sebe. A především: už před rokem bylo pozdě.

Člověk, který neumí prodat své schopnosti doma, bude mít minimální šanci na odpovídající uplatnění v zahraničí. Představa dlouhodobě nezaměstnané prodávky středních let z Mostecká (která nedávno diskutovala v novém pořadu České televize U nás v Evropě s ministrem práce Zdeňkem Škromachem), že se vstupem do EU konečně bude mít práci, je přinejmenším naivní.

Cestování za prací mezi různými státy nadto předpokládá určitou jazykovou vybavenost, kosmopolitní orientaci, nemalé finanční rezervy "do začátku" a zejména mnohem ostřejší lokty, než jaké jsou Češi zvyklí používat.

Koaliční vláda s dominantní sociální demokracií nebude pochopitelně otevřeně tvrdit, že unie bude několik prvních let našeho členství jen pro ty nejlepší, vyvolené. Je také více než jasné, že kdo měl možnost, dávno si práci v zemích EU zařídil a odešel, a už jde o designéry, au-pair nebo lékaře.

Pootvření evropského trhu práce Čechům se proto dá

očekávat pouze a jedině úspěch těch, kteří se na tuto šanci připravovali dlouho a cíleně, anebo pro ni mají alespoň veškeré předpoklady; tedy sebevědomých, ambiciózních a výrazných osobností. Pro ně nebude odchod za práci mimo Českou republiku pouze východiskem ze sociální a ekonomické nouze.

Dlouhodobě nezaměstnaní nebo méně kvalifikovaní tak budou mít šanci zaujmout některá takto uprázdněná místa na domácím trhu práce, než aby šli stejnou cestou. Přinejmenším je možné připustit, že se ujmou mnohých podřadných nebo těžkých manuálních prací, které zatím vykonávají s vidinou relativně dobrého výdělků například migranti z bývalých afrických kolonií. To by ovšem byla pro Českou republiku ta nejhorší možná vizitka.

Ve Velké Británii je v těchto týdnech nezaměstnanost na historickém minimu 3,1 % a vyhlídky do budoucna mohou být v tomto směru pro zájemce o práci z Česka příznivé. Přesto by si český uchazeč měl uvědomit, že jej čeká nevidaná konkurence.

Kritéria přijetí do pracovního poměru jsou už nyní velmi přísná i pro občany dané země a tato rozhodně nebudou kvůli novým členským státům žádným způsobem snižována. Uspěje pouze ten, kdo v sobě najde vůli dokázat svoji jedinečnost a bude náležitě vyčnívat z davu. To však nejsou typicky české vlastnosti.

Když se Česká republika ucházela o vstup do EU, byli její vyjednávači dotazováni na náš přínos pro společenství jako celek. Otázka: "Proč bychom vás měli přijmout?" je také typickou součástí pracovních pohovorů. Kdo chce práci v unii, musí si ji najít sám, tady žádný úřad práce ani program zaměstnanosti nepomůže. Jedobré mítv této věci jasno už dnes. **J.P.**

Vystřihněte, kopírujte, rozdávejte

NE Evropské unii znamená ANO Evropě národů!

"Jen jednou krajem tím
krácel Národ Lev..."

Vážený spoluobčane,

v červnu letošního roku nás čeká historický krok, o němž se jednou naši praprapravenci budou učit v hodinách dějepisu. Bude jím referendum o přistoupení českých zemí k Evropské unii.

Evropská unie, jako navazovatelka na předchozí projekty Evropského společenství uhlí a oceli, Evropského hospodářského společenství a Evropských společenství, je nám vnucována jako jediná možná alternativa pro budoucnost. Podívejme se však na fakta, která nabourávají proevropskou propagandu:

Polopravda o možnosti obchodování se stamiliony konzumentů pouze prostřednictvím EU je zpochybněna, uvědomíme-li si například existenci Evropského sdružení volného obchodu (Norsko, Rakousko, Švédsko, Švýcarsko, Island, Finsko, Lichtenštejnsko) na kteroužto alternativu masivní vládní kampaň pozapomíná. Některé země tohoto ekonomického uskupení, které zároveň nejsou členy EU, se podílejí na obchodních komparativních výhodách aniž by ztrácely svou státní suverenitu. Volný trh zboží v nich není podmíněn politickou podřízeností Bruselu. Nikdo také nemůže tvrdit, že EU nemá zájem na výměně zboží se zeměmi, které jsou na ni pouze volně napojené. Vstupem dojde k dorovnávání cenových hladin na úroveň běžnou v hospodářsky silně rozvinutých zemích.

ALTERNATIVA V HOSPODÁŘSKÝCH OTÁZKÁCH EXISTUJE

Ani na zašti ování demokratických poměrů nemá patent Brusel. Institucionálně jej zajišťuje hned několik projektů. Vzpomeňme Radu Evropy (ČR od 1993; 45 zemí), která má v uvedených otázkách podstatně širší záběr než Evropská unie. Navíc slyšet o demokracii od subjektu, který nekontrolovaně ovládá direktorium dvaceti komisařů a kde nemají účastnické státy počet hlasů podle množství obyvatel, je poněkud veselé. Jediný striktně demokratický požadavek EU se týká místních zastupitelstev. Ta již brzy budou ovládnuta usídlenými cizinci, v pohraničí zejména Němci.

ČESKÁ DEMOKRACIE NENÍ PODMÍNĚNÁ BRUSELEM-NAOPAK

Pokud nám chce Systém vnútit dojem o zvýšení bezpečnosti díky našťestí diletantsky budovaným ozbrojeným silám spadajícím pod EU, hlasitě upozorníme, že se stejným argumentem jsme vstupovali do NATO. Severoatlantická aliance také byla prezentována jako organizace s neexistující alternativou. Podotkneme, že i tenkrát jsme slychávali vábníčky o čistě obranném uskupení, pod jehož křídly jsme se po čtrnácti dnech členství zapojili do agresivního aktu. A na slib, že zde nebudou rozmístěny cizí jednotky a ani takováto otázka nebude nikdy nastolena, zapomínáte? Nebyli to náhodou ti sami politici, kteří nyní slibují ráj na zemi v EU? Které jejich dnešní sliby zítřka budou demontovány? Plytká tvrzení o tom, že pouze evropské integrační procesy zamezily po druhé světové válce dalším kontinentálním konfliktům, neobstojí před konfrontací s faktem čtyřicetiletí studené války. Tento faktor byl pro soudržnost západních zemí podstatně důležitější než provázání těžkého průmyslu přes Montánní unii, předchůdkyni EU.

EVROPSKÁ INTEGRACE NENÍ MÍROTVORNÝM VŠELÉKEM

Pod hlavičkou EU se rozjela další fáze centralizace. Hovoříme o měnové unii a jejím Euru. Agitátoři chytají svůj vítr do plachet zjednodušenou frází o odpadnutí problémů s výměnou měny během dovolené. Tuto zcela irelevantní informaci opět nedoplňují negativem, kterým je ztráta možnosti národního státu držet otěže svého hospodářství ve vlastních rukou. Rozhodování o jedné z nejdůležitějších ekonomických pák, jakou je určování úrokových sazeb naší centrální bankou podle potřeby momentální výkonnosti české ekonomiky, bude delegováno na šedé eminence, které zcela určitě nebudou reflektovat potřeby jakéhosi českého minipřívěsku před zájmy celokontinentální ekonomiky.

EKONOMICKÝ CENTRALISMUS EU JDE PROTI NÁRODNÍM EKONOMIKÁM

Tvůrci veřejného mínění vůbec rádi upozorňují na relativní mikrovýhody. Nepřekvapí proto akcentování až dojemně populistického tématu, že při cestách do zahraničí nebudete potřebovat pas. Vážně je těch několik gramů v kapse srovnatelných s českou státností?

V příštím čísle přineseme obsáhlou reportáž o kongresu naší bratrské Front National ke 30. Výročí jejího založení. Materiál doplníme i fotografiemi.

Zajistěte si toto vydání u vašich prodejců Republiky.

... a tak to vidím já

alespoň zákmit schopností, které by je k takovému úsilí opravňovaly. Jediným měřítkem je délka odstavení od pramenů moci a bohatství.

Lidé takto uvažující a jednající se vyznačují sice širokou paletou schopností, ale těžko si přes jejich pestrost mezi nimi vybrat tu, která by je opravňovala zasahovat do chodu věcí veřejných. Takoví jedinci se spíše ze všech sil snaží, aby byli hodni a naplnili odsouzeníhodnost politiky, která je často přirovnávána k nejspínavějšímu oboru lidské činnosti. Nejprve hlásají apolitičnost, když přestane být v módě, zakládají politické strany, poté přebíhají od jedné politické strany ke druhé, protože vlivem nedostatku vlastního názoru se nemohli rozhodnout hned napoprvé, a nyní sledují převládající směr větru a nakonec bez nejmenších skrupulí vykrádají vše, co jim, prozřevější a neobjasnější říkali v době nepřilíš tomu nakloněné.

Politické strany jsou výrazem obhajoby zájmů určitých skupin občanů v průběhu celé lidské historie. Nikdy se je nepodařilo nahradit, přes všechny pokusy podporované i silou a represemi. Nenechme se zmást tím, že by to dnes bylo všem jasné. Nenechme se zmást řečmi o nepotřebnosti politiky, politických stran a protěžováním nezávislých osobností. To je jen další z řady taktických manévřů majících jediný cíl – usnadnit vládu.

Skupina občanů, která nemá nástroj, jak vyjadřovat, hájit a uskutečňovat svoje zájmy, nástroj v podobě politické strany, nemá ani nejmenší naději, že by její úsilí mohlo být úspěšné. Pokud se bude stavět na tzv. nezávislých osobnostech, výsledek bude zcela jednoznačný. Každý člověk má jinou povahu, názor, jiné potřeby a sny. Pokud se určitá skupina občanů mezi sebou nedohodne na základních principech a požadavcích společných a přijatelných pro všechny a svoje požadavky neformuluje v politický nástroj, nikdo se jimi zabývat nebude.

V politických stranách se seskupují lidé podobných názorů a sympatií a ze svého středu produkují jedince schopné hájit tyto skupinové zájmy. Není to tedy na rozdíl od vládnoucí garnitury společenství slabochů, i když takové příklady se také najdou, ale společenství lidí, kteří mají odvahu se veřejně přihlásit k nějakému programu a s tím sdílet nejen sympatie veřejnosti, ale také antipatie nepřátelských skupin.

V titulu se hovoří o politicích a umělcích. Není to sice žádný světově převládající trend, ale vzhledem k současné situaci naší země je nezbytné se i k tomuto jevu vyjádřit.

Umělci, dříve komedianti, byli vždy zvláštní skupinou občanů. Ještě kdysi pradávno, kdy v lidské společnosti platil ustálený žebříček hodnot, byli vyháněni od bran města vždy před setměním. Snad z nedůvěry, snad z obav, že už tehdy někteří z nich měli horentní příjmy na celé věci nic nemění. S rozbitím původních hodnot se umělci domohli postupně větší společenské vážnosti. Jejich příjmy tím však nebyly nijak dotčeny a dále pokračoval jejich růst. Za staletí si umělci zvykli zcela přirozeně hrát a zpívat

Nezapomenutelný Jan Masaryk

Dokončení ze stran y3

Velmi překvapující je i svědectví asistenta šéflékaře policejního ředitelství v Praze: "Asi ve tři hodiny v noci jsem byl zavolán do Černínského paláce, do pokoje Jana Masaryka. Pan ministr ležel na podlaze a kolem stáli tři muži. Jeden mně pak vyzval, abych podepsal ohledávací protokol, ležící na stole. Bylo tam uvedeno, že Jan Masaryk vyskočil z okna. Vypadá to fantasticky, ale na tohle si pamatuji." To by také vysvětlovalo, proč se v popelníku na stole našlo mnoho nedopalků cigaret, ale nikdo nenapsal, že to bylo i z cigaret, které Masaryk nikdy nekouřil. Zájem 5. Oddělení StB, vedené B.Reincinem o doklady a materiály ministerstva zahraničí, zejména o tzv. Intimát zpravodajské sekce min. zahraničí, které se komunistům nikdy nepodařilo získat, byl včas a bezpečně odeslán do zahraničí, byl zcela pocho-pitelný. Stále tajnou postavou zůstává i major Schramm, který byl později zastřelen agentem ze Zá-padu ve svém bytě, právě jako pachatel smrti Jana Ma-saryka.

jenského historického ústavu: "Měl jsem na starosti fotoarchív I. a II. odboje. Fotil jsem i pohřeb Jana Ma-saryka i to, jak ležel v rakvi a lidé se s ním chodili roz-loučit. Kolem bylo sice plno tajných, ale podařilo se mi udělat záběr z pravé strany, na které je jasně vidět, jak za pravým uchem Jana Masaryka ležela kytička sněž-nek, proč právě tam? Prý maskovala zranění, možná střelu, možná ... jistá verze připouštěla zatčení Ma-saryka na letišti, ale mohlo to být kdekoliv."

Proti názoru sebevraždy vypovídá i fakt, že Masaryk údajně skočil z okna v pyžamu. Osoba, která se chystá zemřít, by se nechystala ke spánku. Také kolem pádu z okna je několik nejasností. Pokud padal dle pitvy po zádech, nemohl být nalezen v poloze, jak bylo uvede-no. Ostatně také poloha hlavy vzbuzuje nevěru. Po-kud ležel hlavou ke dlažbě, musely by se na obličej n-a-jít četné pohmožděny, nic takového uvedeno nebylo.

Ani dnes ještě nebyla smrt Jana Masaryka plně objas-něna. Na svou pravdu čeká také Alexandr Dubček a prezident USA Kennedy.

Další zajímavé svědectví poskytl Josef Sacher z Vo-

J. Pešek

Oznámení

V květnu a červnu tohoto roku bude z důvodu rekonstrukce uzavřen sekretariát naší strany v Praze. V období těchto dvou měsíců se obraťte na ostatní sekretariáty. Po skončení rekonstrukce bude od 1. 7. 2003 sekretariát opět v obvyklém provozu. Aktivity pražské organizace nejsou touto rekonstrukcí nijak dotčeny.

Zdeněk Krampera

Dne 17. května (sobota) se koná v kinosále Ostrov v Havlíčkově Brodě celostátní porada funkcionářů naší strany. Zahájení v 11 hod. Účast povinná pro funkcionáře od úrovně okresu. Předsedové MO RMS jsou vítáni.

Oznámení MO RMS Příbram

Pro naše členy a příznivce pořádáme pravidelné schůze, které se konají vždy první úterý v měsíci od 16 hodin. Místem konání je salonek restaurace Na Březových horách v Příbrami. Bližší informace na telefonu 318 632 937, mobilní telefon 721 506 708 nebo písemně na adresu Jaroslav Dupák, Brodská 100, 261 01 Příbram VIII.

Vystříhněte, kopírujte, rozdávejte

SVOBODA CESTOVÁNÍ DÁVNO EXISTUJE

Prazvláštní ekvilibristiku zahájili agitátoři kolem slůvka "suverenita". Že suverénním je takový stát, který může činit co uzná za vhodné a všechno ostatní budíž omezením jeho suverenity, je zřejmé. Eurofilní kampaň proto vyvinula z politologického hlediska nesmírně obdivuhodná sousloví, jako je "sdílená suverenita" či "rozšíření suve-renty". Vážně všechna ta nařízení, směrnice, rozhodnutí či doporučení a stanoviska, kterými jsme z Bruselu zahl-co-vání už nyní, neomezují české zákonodárství a naši suverenitu?

NÁRODNÍ PARLAMENTY JAKO POSKOCI EVROPSKÉ KOMISE

Oproti námi nabízené vizi Evropy rovnopravných, spolupracujících a hrdých národů, bruselští páni hlásají Evro-pu regionů. Kdo se zajímá o politiku hlouběji, již tento termín zaslechl. Na stránkách zdejšího tisku se před refe-rendem uvedený obrat pochopitelně nevyskytuje. Mapa regionalizované Evropy zcela systematicky boří histo-rické hranice, aby byl co nejvíce potlačen princip národní pospolitosti na úkor přeshranicních regionů. Ostatně ONI se nikdy netajili svým utopistickým smyšlením, které je snad pochopitelné u labilního pubescenta. Ta samá ideová škola kdysi vyprávěla, kterák bude krásně, až bude na celém světě nastolen nejspravedlivější společenský řád. Jejich levicoví potomci sní o jiné formě věčnočasové spásy o levicové Říši, nad níž hvězdy nezapadají. So-cialističtí předchůdci hovořili o buržoazních přežitcích, ONI mluví o "upoceném čecháčkovství" a "nevětraném pe-lechu".

EVROPA "RAD-" EVROPA "SOVĚTŮ"

Teritorium dnešních států přetvořit do umělých regionů, co nejrychleji přetavit křes anská národní společenství do šedé masy, která bude k dispozici pokusům sociálních inženýrů. Do vymírající Evropy přilákat stamiliony pří-stěhovalců z Afriky a Asie. Stávající kultury rozmělnit v tavicím kotli. Řečí eurokratů tzv. "zvýšení mobility pra-covní síly". Nech si každý přebere po svém, zda takový přístup k tradičním společenstvem nebude mít v hori-zontu století následek, že průměrný obyvatel této země bude mísenec, hovořící směsicí zprimitivizované anglič-tiny a čínštiny, který možná zaslechl cosi o vyhyňulém českém rodu.

VOLNÝ POHYB, VOLNÉ PŘÍSTĚHOVALECTVÍ

Náš jazyk patří k nejbarvitějším na světě. Přesto jej brzy budeme muset vyměnit za světáckou Basic English. Již zítřka český řemeslník bude nezaměstnatelný ne proto, že by neovládal své zlaté řemeslo, ale z důvodů nemožnosti se domluvit s cizáckým zaměstnavatelem. Nebo vážně předpokládáte, že bude i nadále podporována nákladná ja-zyková různorodost?

ČESKÝ ŘEMESLNÍK DO ŠKOLNÍCH LAVIC

Jedinou věcí, se kterou se ztotožňujeme s oficiální kampaní, je přirovnání referenda k událostem bělohorským. Avšak oponenti poněkud nelogicky říkají, že NE bude znamenat novou Bílou horu. Historie znalí lidé naopak de-klarují, že ANO přinese:

- centralizovanou moc přenesenou mimo české země kamsi do Bruselu
  - ztrátu hospodářské suverenity
  - potlačení možnosti vydávat vlastní právní akty
  - potlačení češtiny na úroveň komunikačního prostředku lúzy
  - postupnou ztrátu národní identity, konec českých dějin
- Očane! Na světě existují desítky hrdých národů, které za svou svobodu i v tuto chvíli pozdvihují zbraň. Takováto obě po Tobě není žádána. To, za co jini umírají, Ty můžeš ovlivnit návštěvou volební místnosti. Nebo Ti dědictví předků a češtví Tvých potomků nestojí za pět minut času?

Země má, probuď se! Národe povstaň!

Pafaas www.pafaas.regin.cz
spotřební zboží-hračky
Dr.M.Horákové 10/74,LIBEREC 6, tel. 608 322323

od 2 let (do 30 kg) menší 2790,- větší 3490,- hezký dárek

dětské akumulátorové motorky, zpátečka, světla, siréna 3 druhy, majáček, kufr, 6V akumulátor + nabíječka..různé barvy....

Kamera vhodná ke hlídání objektu! obraz i zvuk

rotační anténa, zesilovač, dálk.ovládání, VHF, UHF... 890,-
mikro kamera(2x3cm), napojení přes AV vstup, barevná 2390,-
NOVÉ! ZÁR.LIST! dobírkou do 3 dnů! 608 322323

Oznámení

Jihomoravská krajská konference RMS se koná v pátek 25. dubna 2003 od 17.00 hodin v klubu zastupitelů MMB Mečová 5. Prezence v 16.30 hodin. Účast nutná pro všechny členy, vítání jsou zájemci o spolupráci.

Pracovní porady pro kraj Vysočina, Jihočeský, Pardubický a Hradecký

Každou poslední sobotu v měsíci se koná na sekretariátě v Havlíčkově Brodě, Dolní 149 od 14,00 hod. pracovní porada pro výše uvedené kraje.

Účast všech členů a zástupců krajů nutná!

... a tak to vidím já

každému, kdo byl v té době u moci a tím i zdrojem materiálních výhod. Tendence současného světa ke zkracování vzdáleností a zrychlování času potom vede k paradoxní situaci, kdy jeden a týž zpěvák za svoji profesionální kariéru vystřídá nejen plno politiků na nejvyšších místech, ale také plno diktatur, revolucí a společenských systémů. Vede si však stále svoji a stačí vždy mírné přizpůsobení se vkusu toho, kdo v té chvíli vládne.

Přiznávám, že existují světlé výjimky, které se odmítly a odmítají podíídit, a zachraňují tak čest celé profesi. Jím patří uznání a úcta.

Vnitřním problémem umění je i neustálá soutěž o přízeň publika a tím i ohodnocení materiální. Za normálních okolností se jedná na povrch o zdánlivě přirozený výběr daný vkusem a ménicími se zálibami publika. Zákulisní boje, úskoky a podvody málokdy pronikají na veřejnost a možná ani nejsou příliš důležité. Někteří uspějí, někteří propadnou. Díky politickým zvrátům však může čas od času nastat situace, kdy je celé skupině umělců zabráněno ne v tvorbě, ale v jejím zveřejňování. Tím se na čas zastaví proces přirozeného výběru a nejsou objektivní měřítka pro určení úspěšnosti a s tím související materiální výhody. Narůstá i pocit křivdy a z něho vyplývající komplexy.

V našem případě se jedná o sedmdesátá a osmdesátá léta. Po následujícím uvolnění v roce 1989 se ti, kteří dříve nemohli zveřejnit výsledek své práce, cítí ukřivdění a snaží se ve změněných podmínkách si vše prostě vynahradiť. Využívají svých kontaktů k tomu, aby jejich výtvo-ry byly provozovány a vydávány. Pultry knihkupectví jsou zaplaveny dřívě samizdatovými tituly, z obrazovek na nás zírají desetiletí staré záběry směšné nejen garderobou, ale i technikou a dialogy. Vytváří se dojem, že co zakázaný autor, to génius, co samizdatový román, to uchazeč o Nobelovu cenu za literaturu. Autorské honoráře vydatně plynou a to je také hlavní účel celé kampaně. Vynahradiť léta odříkání a zajistit finančně do budoucna přítelčky z mokré čtvrti.

Kdyby ti veleúspěšní autoři dokázali přeskocit vlastní stín a podívat se nezaujatě na pultry knihkupectví, s hrůzou by si uvědomili, že jejich výtvo-ry už zanáší prach a potká je dříve nebo později stejný osud jako mnohé autory protěžované do roku 1989. Ve sběru starého papíru.

Nemajíce dosti na úhradě autorských honorářů, začali se nám mnozí „umělci“ plést do vedení státu. Jejich představy inscenační prolínají do reality a podle toho také vypadají. Jednak u umělce lze jen těžko odlišit, co je jeho vnitřní představa, a co skutečnost. Jisté nikdo nepředpokládá, že by prožívali vše, o čem tak přesvědčivě hovoří nebo píší. Jednak nikdy nežili s námi na této zemi. Nikdy neměli tak „přízemní“ starosti, aby přišli do práce včas o šesté nebo půl sedmé ráno a tím pádem starost o to, co ráno dělají děti. Nebyla pro ně dlouhá doba mezi zálohou a dobírkou a ne-strachovali se, zda vyjdou. Minulý režim se o ně staral královsky. I o ty dřívě odbojné, pokud učinili pokání. Velmi dobře se měli dokonce i ti, kteří přes všechno přemlouvání pokání neučinili. Stačilo vydat a prodávat svoje dílo